

Skattestrafflagen

Oaktsamhet

Aklagaren yrkade ansvar å en civilingenjör N., som drev rörelse, jämlikt 1 § skattestrafflagen för falskdeklaration och anförde: N. har i sin i mars 1950 avgivna självdeklaration för år 1949 uppsåtligen lämnat oriktiga uppgifter utvisande, att hans inkomst uppgått till 9.128 kr. mindre än som verkligen varit fallet. Han har sålunda vid angivande av vinsten i en av honom bedrivna rörelse underlåtit att upptaga ett belopp om 10.000 kr. Från detta belopp skall emellertid avgå 872 kr., motsvarande ytterligare arbetslöner, varför återstår ovannämnda belopp om 9.128 kr. Angivna förfarande har varit ägnat att leda till för låg skatt.

I andra hand har åklagaren yrkat ansvar å N. jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklaration och därvid gjort gällande, att N:s angivna förfarande i allt fall vore att anse såsom grov oaktsamhet.

N. har förnekat, att han uppsåtligen lämnat oriktiga uppgifter i deklARATIONEN men vidgått, att han genom bristande kontroll av densamma gjort sig skyldig till oaktsamhet, som dock ej vore att anse såsom grov, varjämte N. gjort gällande, att han frivilligt rättat felet samt anförde: Deklarationen hade på hans uppdrag upprättats av annan person, som därvid haft tillgång till den i rörelsen förda kassaboken, vilken förts av N:s hustru. Då N. underskrev deklARATIONEN, var han övertygad om att rörelsen icke givit större nettovinst än som angivits däri eller 4.461 kr. När TN senare avvek från deklARATIONEN och uppskattade N:s nettointäkt till minst 10.000 kr., överklagade N. detta beslut hos PN och hemställde att bli taxerad i enlighet med deklARATIONEN och den till grund för denna liggande bokföringen. PN

förordnade om bokgranskning och N. satte sig då att skriva ren den av hustrun med blyerts förda kassaboken. Härvid upptäckte N., att en post å kassakontots debetssida icke blivit medräknad vid summeringen av kontot med påföljd att omsättningen och därmed nettovinsten enligt kassaboken kommit att bli 10.000 kr. för låg. N. anmälde omedelbart detta förhållande till bokgranskaren i samband med att han överlämnade sina handelsböcker till denne. Varken N. eller hans hustru vore kunnig i bokföring och N. hade f. ö. icke haft tid till att ägna sig åt denna del av rörelsen, enär han ständigt måst vara närvarande vid de brobyggnadsarbeten, som han under år 1949 bedrev i landsorten.

Domstolen:

N. kan icke anses övertygad om att ha uppsåtligen undandragit ifrågasvarande belopp. Hans förfarande att utan att närmare granska ställningen i rörelsen låta till taxeringsmyndighet ingiva deklARATIONEN, vari nämnda belopp icke medtagits, måste emellertid anses såsom grovt oaktsamt. På grund av vad N. uppgivit angående omständigheterna i samband med denna sin underlåtenhet finner rätten dock densamma vara i viss mån ursäktlig. Enär N. först efter det han anmodats att ställa sin bokföring till taxeringsmyndighetens förfogande för granskning lämnat upplysning om den förelupna felsummeringen, kan det icke anses, att han frivilligt rättat felet. N:s angivna förfarande har varit ägnat att leda till för låg skatt. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmandet av böter enligt skattestrafflagen, utgör 2.511,80 kr.

Rätten dömde N. jämlikt 2 § för vårdslös deklARATIONEN att till Kronan böta 1.000 kr.